

MEGBOCSÁTÁS ÉS BOCSÁNATKÉRÉS

Máté 6,12.

I. Bűnök és a megbocsátás

1. Istenről azt állítja a Biblia Mik 7:18-ban, hogy „gyönyörködik az irgalmasságban”, akkor viszont miért kell Őt mégis arra kérni, hogy bocsássa meg a bűneinket?

- Mert Isten csak akkor tud megszabadítani a bűneinkből, ha már mi is látjuk azt magunkban, és a bocsánatkérésben történő megvallás által kimondjuk, hogy szabadulni szeretnénk tőle.
 - Mivel Isten szabad akaratú lényeknek teremtett, ezért ebben a vonatkozásban is ki kell fejeznünk, hogy mi szeretnénk a bűnbocsánat kegyelmét elnyerni és új életet kezdeni.
- Mert az Isten bocsánata nemcsak egy érzelmi megnyilatkozás, hanem a bűntől való szabadítás kegyelmének a megnyilatkozása, ami csak a mi kérésünkre történhet meg.
 - Megigazulás – megszentelődés – megdicsőülés.

2. Milyen bűnökre kérhetünk Istentől bűnbocsánatot?

- Noha bűn és bűn között még Isten is különbséget tesz, ugyanakkor a megbocsátás vonatkozásában semmilyen korlátot vagy határt sem szab a bűn fajtája és nagysága miatt
 - „*Isten nem tekint minden bűnt egyenlően nagyra, hanem fokozatuk szerint, miként az emberek is, megkülönbözteti azokat; azonban ha valamelyik bűn még oly jelentéktelennek látszik is az emberek szemében, Isten szemében egyetlen bűn sem csekély.*” (Jézushoz vezető út: Bűnbánat című fejezet)
- Alapvető szinten viszont minden bűn büntetése a halál, ezért Jézusnak minden bűnért meg kellett halnia.
 - Ebből következően minden bűnt meg is tud bocsátani, vagyis ilyen szempontból nincs kicsi és nagy bűn. **Ésa. 1,18.**
- Ugyanakkor Isten nagyon komoly feltételt szab a bűnhöz való viszonyulásunk vonatkozásában.
 - Mindenek előtt a bűnt fel kell ismernünk magunkban, és olyan bűnnek kell látnunk, amely megrontja az életünket és eltávolít Istentől.
 - Beismerés által pedig megbánni, és igyekezni, elfordulni tőle Isten segítségével.

3. Milyen feltételt szab Isten a megbocsátás elé, miért nem elég az, hogy beismerjük és megbánjuk bűneinket, miért szab még feltételt is a megbocsátása elé?

- Jézus a mintaimájában fogalmazta meg azt a feltételt, aminek teljesítése nélkül nem részesít senkit sem a bűneinek megbocsátásában. **Mát. 6,12. 14-15.**
- Ezt a feltételt azért állítja elé, mert ezzel nemcsak szabadulást akar adni a bűntehertől, hanem a jellemünket is szeretné vele és általa formálni, hogy újra hasonlóak legyünk Őhöz.
 - Tudjunk mi is gyönyörködni az irgalmasságban! **Mik 7,18. 6,8.**
 - Tudjunk együtt érezni a hozzánk hasonlóan bűnben vergődő embertársainkkal!
- Ezért ha a felebarátom megbántását képtelen vagyok megbocsátani, akkor a szeretetlenségem miatt bűnt követek el, és ezért Isten sem bocsáthat meg.
- Csak az Isten szentségének felismerése, és a saját életünk bűnösségének ismerete tudja kimondatni velünk azt, hogy „*bocsásd meg a mi vétkeinket*”.

II. A megbocsátásról

1. Hogy gyakorolja Isten a bűnök megbocsátását, mit jelent nála a megbocsátás?

- Sokan gondolják azt, hogy amikor Isten megbocsátja bűneinket, akkor ezzel együtt automatikusan „*a feledés tengerébe*” is veti azokat, - pedig nem így van. **Mik. 7,19.**
- A Biblia kinyilatkoztatása szerint különbséget kell tenni Isten bűnbocsátó kegyelme és büntörlő kegyelme között, amiket nem egyszerre gyakorol Isten, hanem egymástól elkülönített időben és alkalommal.
 - A **bűnbocsátó kegyelem** csak egy feltételes, megelőlegezett kegyelem.
 - A **büntörlő kegyelem** tekinthető végleges megbocsátásnak, a bűn végleges elrendezésének.
- Amennyiben a bűnbocsátó kegyelmet nem követi a büntörlő kegyelem, akkor a korábban megbocsátott

bűn visszahárításra kerül a bűnös személyre. **Ezék. 18,24.**

2. Az evangéliumokban melyik tanításával erősítette meg Jézus a bűnrendezés kétlépcsős gyakorlatát?

- Jézus az adós szolgáról mondott példázata által fogalmazta meg azt az igazságot, hogy a korábban megbocsátott bűn (elengedett tartozás) visszahárítható a vétkezőre, amennyiben nem gyakorol ő maga is megbocsátást. **Mt. 18,32-35.**
- Jézus példázatában óriási különbség volt a két adósság között, mint ahogy az általunk Isten ellen elkövetett bűnök, és az ellenünk vétkezők bűne között van.
 - Az egyik adósság tízezer tálentom volt.
 - Egy tálentom 49,11 kg. ezüst értékének felelt meg, a tízezer tálentom pedig 490.011 kg, vagyis **4.900 mázsa** ezüst értékű volt.
 - A másik adósság értéke viszont csak száz dénár volt.
 - Egy dénár csak 4 g. ezüst értékének felelt meg, így a száz dénár csak 400 g., vagyis **40 dg.** ezüst értékű volt.

3. Az Ószövetség idején élők honnan és miből ismerhették az Isten megbocsátó kegyelmének ilyen módon való alkalmazását?

- A templomi szolgálat bűnrendezését az évenkénti körforgásában két fő részre választható szét: a naponként végzett szolgálatokra, és az évenkénti szolgálatokra.
- A naponkénti szolgálat eszközölte azt, hogy a bűnös megszabaduljon bűneinek terhétől, és feltételes kegyelmet nyerjen.
 - A bűnért való áldozat bemutatásával azonban nem lett eltörölve a bűne, hanem csak megbocsátva, az áldozat halálával le lett véve a bűnösről, többé nem őt terhelte. **Zsolt. 32,1-2.**
 - A közbenjáró szolgálattal a bűnös bűne csak át lett ruházva a templomra, de Isten még nem törölte el, ez majd csak egy későbbi eseményben teljesedik.
- A naponkénti szolgálat két nagyon fontos dolgot fejezett ki és akart megtanítani Izráel számára.
 - Azt tudatosította, hogy mi bűnösök nem tehetjük jóvá az elkövetett bűneinket.
 - Ugyanakkor ez a cselekmény segítette a **bűnbocsátó kegyelem** tapasztalatának élményéhez azokat, akik készek voltak megbánva megvallani bűneiket és meghozni érte a bűnért való áldozatukat.
- A naponkénti szolgálat gyakorlása mellett viszont szükség volt még arra is, hogy évente egyszer egy teljesen más természetű szertartást is elvégezzenek a bűn rendezéssel kapcsolatban?
 - Az egész évben átruházott bűnöktől meg kellett tisztítani a templomot évente egyszer, egy meghatározott időben.
- Ezt a jelképes megtisztítást az engesztelési napon végezték el, ezért ez a nap Izráel életének a legjelentősebb ünnepe volt: „**Ünnepek ünnepe ez néktek**”. **III. Móz. 23,32.**
 - Ezen a napon végzett szolgálat döntötte el végérvényesen a nép sorsát Isten előtt, de csak azoknak a sorsát, akik év közben a naponkénti szolgálat által átruházták bűneiket a Szentélyre.
- Az engesztelési nap tehát a **bűntörlő kegyelem** élményéhez juttatta mindazokat, akik év közben áthárították bűneiket a templomra a helyettesítő áldozat vére által.
 - Ebből adódóan ez a nap egy isteni ítéletnap volt Izráelben.

4. Milyen kérdést tett fel Péter apostol Jézusnak, amire válaszként mondta el az adós szolgáról szóló példázatot?

- Péter azt kérdezte Jézustól: „**Uram, hányszor lehet az én atyámfiának ellenem vétkezni, és néki megbocsátani? Még hátszer is?**” **Mát. 18,21.**
- Jézus válasza valószínűleg nagyon megdöbbenetette Pétert.
 - „**Azt mondom néked, hogy nem hátszer, hanem hetvenszer hátszer is.**” **Máté. 18,22.**
- Jézus azt akarta hangsúlyozni, hogy az igazi megbocsátás sohasem lehet a külső körülmények függvénye, hanem az Isten természetéből fakadó reakció.
 - Ez az a lecke, amit nekünk is meg kell tanulnunk, ha abban a reménységben akarunk élni, hogy Is-

ten nekünk is megbocsátja a bűneinket. **Mt. 6,12-15.**

III. Megbocsátás a gyakorlatban

1. Mikor mondhatom ki azt, hogy megbocsátottam, ez csak egy tőlem függő dolog vagy a másik félnek is részt kell vállalnia belőle?

- A megbocsátás tényét mindkét fél hozzáállása meghatározza, mert ennek a dolognak van egy **érzelmi** és egy **jogi** oldala.
- Teljes megbocsátásról csak akkor beszélhetünk, ha ez a két dolog együtt áll, bármelyik hiányában csak egyoldalú megnyilatkozásról beszélhetünk.

2. Mit kell érteni a megbocsátás érzelmi része alatt, és milyen feltétel mellett lehet ezt gyakorolni?

- Megbocsáthatok érzelmi alapon úgy, hogy a megbántás ellenére már nem haragszom, helyette már szeretni is képes vagyok még akkor is, ha nem kértek bocsánatot.
- Ilyen érzelmi háttéren parancsolja Jézus a hegyi beszédében, hogy *„Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket.” Mt. 5,44.*
- Pál apostol azt tanácsolja: *„Ám haragudjatok, de ne vétkezzetek; a nap le ne menjen a ti haragotokon”,* vagyis haragudjatok a bűn miatt, de ne a bűnös miatt. **Eféz. 4,26.**
 - *„Minden mérgesség és fölgerjedés és harag..... kivettessék ti közületek minden gonosszággal együtt. Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, megengedvén egymásnak; miképpen az Isten is megengedett néktek Krisztusban.” Eféz. 4,31-32.*
- Isten ezt úgy gyakorolja, hogy már akkor megbocsátott nekünk, amikor még bűnösök, erőtlenekek és el-lenségei voltunk. **Róm. 5,6-10.**
 - A golgotán bemutatott áldozat által kifejezésre is akarta juttatni a megbocsátó szándékát.
 - Jézus a kereszten ezért imádkozhatott úgy, *„Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit cseleksenek.”. Luk. 23,34.*

3. Mit kell érteni a megbocsátás jogi része alatt, és milyen feltételek mellett lehet ezt gyakorolni?

- A megbocsátás jogi részét csak akkor gyakorolhatunk, ha a vétkező már belátta és a bocsánatkérésében be is vallotta a bűnét.
- Isten nem hatalmazott fel bennünket arra, hogy a megbocsátásunk jogi következménye alól felszabadít-sunk olyan embert, aki nem képes beismerni a bűnét.
 - Mert a bocsánatkérés nélküli megbocsátás a bűneiben erősíti meg a vétkezőt.
 - A megbocsátás jogi részéhez még Isten is azt mondja; *„Hagyja el a gonosz az ő újját, és a bűnös felfű gondolatait, és térjen az Úrhoz”. Ésa. 55,7.*
- A megbocsátás jogi oldala biztosítja azt a körülményt, amely a bűnöst felszabadítja bűnének terhe alól, és visszaállítja a szeretetnek a korábbi állapotát, amit az elkövetett bűn rontott meg.

4. Mit kell megtanulnunk abból, ahogyan Isten gyakorolja a bűneink megbocsátását?

- Isten ugyan kész megbocsátani érzelmileg, szeret bennünket, de a megbocsátás biztosítékát csak bizo-nyos feltételek mellett adhatja. **Csel. 3,19. Zsolt. 32,3-6.**
- Ne takargassuk, ne mentegessük bűneinket, legyünk készek azokat őszintén megvallani, hiszen csak ak-kor szembesítjük magunkat az elkövetett bűneinkkel, amikor felismerve bevalljuk azokat.
 - Nagyon fontos, hogy mindig a megfelelő helyen tegyük meg a bűnvallásunkat.
- Legyünk készek az Isten szemével nézni hibáinkat. **Zsolt. 139,23-24.**
 - Kérjük Őt, hogy a lelkiismeretünk hangján keresztül mutasson rá mindig hibáinkra és bűneinkre.

5. Mi történik, ha nem tudunk megbocsátani az ellenünk vétkező felebarátunknak?

- Minden negyedév elején, amikor az Úrvacsorában való részvételünk által kérjük Isten bűnbocsátó ke-gyelmét, akkor Isten az Ige szavaival figyelmeztet bennünket arra, hogy ez a cselekedetünk nagyon ko-moly dolog. **I. Kor. 11,27-29.**
 - *„Aki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen”.*
- Ezért mondja Isten azt, hogy *„Próbálja meg azért az ember magát, és úgy egyék a kenyérből, és úgy igyék a pohárból”. 28. vers.*

- „Mert aki méltatlanul eszik és iszik, **ítéletet eszik és iszik magának**, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak testét”. 29. vers.

6. Ha Isten nem törli el azonnal a megbocsátott bűnöket, hanem feljegyezve őrzi még őket, akkor ennek hátterén mondhatjuk-e mi is bizonyos esetekben, hogy „megbocsátottam, de nem felejttem el”?

- Igen, mondhatjuk, de csak attól függően, hogy mi motivál ennek a kijelentésére.
- Ha azért mondjuk ezt, mert a sértett önértet mondatja ezt velünk, akkor valójában még nem is tudtunk megbocsátani, ezért szeretet hiányában még mi is bűnben élünk.
- Isten azért választja szét a bűnbocsátó és büntörlő kegyelmét, mert a véglegesen visszaeső bűnös felé nem fogja érvényesíteni a büntörlő kegyelmét, így a korábban megbocsátott bűnök is visszaszállnak a bűnös fejére.
 - Ez viszont nem azt jelenti, hogy a közbeni időszakban Isten állandóan felhántorgatná a vétkező korábban már megbocsátott bűneit.
- Nekünk azt kell megtanulni Istentől, hogy amikor nem feledkezünk el a vétkező bűnéről, akkor ez a vétkező érdekében történjen.
 - Mert amíg nem felejtjük el a vétkező bűnösségét, addig állandóan fáradoznunk kell azért, hogy megmentsük és visszafordítsuk őt a bűnös életmódjából.
 - Mert „**aki bűnöst térít meg az ő tévelygő útjáról, lelket ment meg a haláltól és sok bűnt elfedez**”. Jak. 5,20.

IV. A bocsánatkérésről

1. Jézus példaként hoz fel egy áldozatot bemutató embert, akinek előbb el kellett mennie ahhoz, akinek panasza volt ellene, és csak azután foglalkozhatott a saját áldozatának bemutatással, – miért van erre szükség, mit kell megtanuljunk ebből a jézusi példából? Mt. 5,23-24.

- Nem lényegtelen figyelembe venni azt, hogy az illető személy csak akkor tudta meg a vele szemben támasztott panaszt, vagy már korábban is tudott róla?
- Nem azért kell elmenni a panaszoshoz, hogy kiengesztelje a sértettségét és az önértetét, és ilyen módon hízalja a bocsánatkérésével az illető „Én”-jét.
- A vétkező fél a bocsánatkérésben fogalmazza meg önmaga és a megbántott fél előtt a bűnét, és ekkor ezzel a vallomásával ismeri be bűnösségét.
- A bocsánatkérés nem történhet általános megfogalmazásban, mindig a konkrét esetre megfogalmazva, nevén nevezve a bűnt és a megbánás mértékét és jellegét.
- Az is előfordulhat, hogy éppen bocsánatkéréskor derül ki, hogy félreértés történt, vagy a másik nem is tud arról, hogy meg lett bántva.
 - Bár olyan eset is előfordul nagyon sokszor, hogy valakinek nincs tudomása arról, hogy valamilyen tetteivel megbántott valakit.
 - Ezért aki sértettnek érzi magát, a másikért való féltő szeretete kell arra készítse, hogy felfedje előtte az elkövetett hibáját, hogy megtérhessen belőle.
- Nekünk az áldozatbemutatás egyenlő az Úrvacsorával, hiszen mi az Újszövetség idején az Úrvacsorában való részvételünk által igényeljük Isten bűnbocsátó kegyelmét.
 - Ez a példa arra is megtanít, hogy Isten bűnbocsátó kegyelme nemcsak azt igényli tőlünk, hogy legyünk képesek megbocsátani az ellenünk vétkezőnek, hanem azt is, hogy legyünk képesek beismervé bocsánatot kérni azoktól, akik ellen vétkeztünk, akiknek panaszuk van ellenünk.

2. Lehet-e egymástól elválasztottan kezelni és gyakorolni a megbocsátást és a bocsánatkérést?

- Ha a bűn következményének oldaláról nézzük, akkor a megbocsátás és a bocsánatkérés nem választható el egymástól, az egyiknek feltételeznie kell a másikat.
- Az érzelmi szinten történő megbocsátás megtörténhet bocsánatkérés nélkül is, ez a megbocsátás akkor igazi, ha képes megelőlegezni bocsánatkérés nélkül is.
- Viszont az olyan bocsánatkérés, amikor a másik fél megbocsátásra való készsége nincs meg, az csak megalázásra és elítélésre ad lehetőséget.
 - A bocsánatkéréshez általában a megbocsátás feltételezése vezet el a vétkezőt.

- Istenhez is ezért megyünk, mert ismerjük a szeretetét és kegyelmét.
- A bocsánatkérés nélküli megbocsátás, a bűn elfelejtése viszont csak a bűneiben erősíti meg a vétkezőt, ezért ezt a vétkező érdekében nem szabad gyakorolnunk.
 - Felelősek vagyunk érte, ezért minden lehetőséget meg kell ragadnunk, hogy iránta érzett szeretettel emlékeztessük a vétkére, segítsük őt megtérésre jutni.
 - *„Atyámfiak, hogyha valaki ti köztetek eltévelyedik az igazságtól, és megtéríti őt valaki, Tudja meg, hogy a ki bűnöst térít meg az ő tévelygő útjáról, lelket ment meg a haláltól és sok bűnt elfedez.”* **Jak. 5,19-20.**
- Isten Igéje komoly tanácsot és intést ad arra vonatkozóan, hogy az emberi kapcsolatainkban miként kell egymás mellett élnünk.
 - *„Amennyire rajtatok áll, minden emberrel békességesen éljete.”* **Róm. 12,18.**
 - *„Vigyázzván arra, hogy az Isten kegyelmétől senki el ne szakadjon, nehogy a keserűségnek bármely gyökere felnevekedvén, megzavarjon, és ezáltal sokan megfertőztessenek.”* **Zsid. 12,15.**

3. Őszinte önvizsgálattal próbáld meghatározni, hogy mit jelent nálad ez a szó: „megbocsátottam”?

- Tudja azt jelenteni neked is, amit Isten számára jelent? **Ésa. 1,18. Zsolt. 103,8-12.**
- Kész vagy arra, hogy a nagy sértéseket és a nagy bántásokat is megbocsátod, mert neked sem a bűn nagyságától függ az, hogy meg tudsz bocsátani.
- Kész vagy személyválogatás nélkül megbocsátani?
- Kész vagy akkor is megbocsátani, ha nem kértek bocsánatot tőled?
 - Szükségét érzed annak, hogy bocsánatot kérjenek tőled?
 - „Ha rossz ember igazságtalanságától szenvedsz, bocsáss meg neki, hogy ne legyetek rosszak mind a ketten.”
 - „A feledékenység egy emberi gyarlóság, a feledni tudás azonban egy isteni erény.”